

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 5. decembra 2013*

„Voľný pohyb pracovníkov — Článok 45 ZFEÚ — Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 — Článok 7 ods. 1 — Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje čiastočné zohľadnenie obdobia zamestnania dosiahnutých u iných zamestnávateľov, než je Land Salzburg — Obmedzenie voľného pohybu pracovníkov — Odôvodnenia — Naliehavé dôvody všeobecného záujmu — Cieľ udržať si pracovníkov — Zjednodušenie administratívy — Transparentnosť“

Vo veci C-514/12,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Landesgericht Salzburg (Rakúsko) z 23. októbra 2012 a doručený Súdnemu dvoru 14. novembra 2012, ktorý súvisí s konaním:

Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH

proti

Land Salzburg,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predsedníčka druhej komory R. Silva de Lapuerta, sudcovia J. L. da Cruz Vilaça, G. Arestis, J.-C. Bonichot a A. Arabadžiev (spravodajca),

generálny advokát: Y. Bot,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 12. septembra 2013,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH, v zastúpení: C. Mahringer, Rechtsanwalt,
- Land Salzburg, v zastúpení: I. Harrer-Hörzinger, Rechtsanwältin, a P. Sieberer, Prozessbevollmächtigter,
- rakúska vláda, v zastúpení: C. Pesendorfer a M. Winkler, splnomocnené zástupkyne,
- nemecká vláda, v zastúpení: T. Henze, K. Petersen a A. Wiedmann, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

— Európska komisia, v zastúpení: J. Enegren, V. Kreuschitz a F. Schatz, splnomocnení zástupcovia,
so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálneho advokáta, že vec bude prejednaná bez jeho návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 45 ZFEÚ a článku 7 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie (Ú. v. EÚ L 141, s. 1).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH (ústredná podniková rada spoločnosti prevádzkujúcej salzburské krajinské kliniky) a Land Salzburg (ďalej len „spolková krajina Salzbursko“) týkajúceho sa čiastočného zohľadnenia období zamestnania dosiahnutých zamestnancami u iného zamestnávateľa, než je Spolková krajina Salzbursko, na účely výpočtu ich mzdy u poslednej menovanej.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011 stanovuje:

„S pracovníkom, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, sa na území iného členského štátu nesmie z dôvodu jeho štátnej príslušnosti zaobchádzať inak ako s vlastnými pracovníkmi, pokiaľ ide o podmienky zamestnania a pracovné podmienky, najmä odmeňovanie, prepustenie, a ak by sa stal nezamestnaným, opätovné začlenenie do práce alebo zamestnania.“

Rakúske právo

- 4 § 1 zákona spolkovej krajiny Salzbursko o personálnom zaradení služobných zamestnancov spolkovej krajiny (Salzburger Landesbediensteten-Zuweisungsgesetz, LGBl. 119/2003) znie:

„1. Služobní zamestnanci, ktorí pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona pracovali

(1) v holdingovej spoločnosti kliník spolkovej krajiny Salzbursko alebo

(2) na jednom z pracovísk patriacich do pôsobnosti holdingovej spoločnosti (nemocnica spolkovej krajiny Salzbursko Saint Johann, neuropsychiatrická klinika Christiana Dopplera spolkovej krajiny Salzbursko, nemocnica spolkovej krajiny Salzbursko Saint Veit v Pongau, inštitút pre športovú medicínu, centrálna oblasť a oblasti služieb, vzdelávacie centrum)

od nadobudnutia účinnosti tohto zákona budú zaradení na ich terajšie miesto zaradenia ako krajinskí služobní zamestnanci v trvalom výkone služby v [Gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH (ďalej len ‚SALK‘)], pričom ich práva a povinnosti zostávajú zachované.

2. Pokiaľ nie je stanovené inak, zamestnanci v zmysle tohto zákona sú úradníkmi... a zmluvnými zamestnancami... spolkovej krajiny.“

5 § 3 uvedeného zákona stanovuje:

„1. Vedenie [SALK] je v súlade s plánom pracovných miest... oprávnené pre spolkovú krajinu Salzburgsko a v jej mene... zamestnať personál, ktorý je potrebný na výkon úloh [SALK].

2. Osoby zamestnané podľa odseku 1 sú zmluvnými zamestnancami spolkovej krajiny Salzburgsko... a považujú sa za osoby zaradené do služby [SALK].“

6 § 53 ods. 1 zákona spolkovej krajiny Salzburgsko o štatúte zmluvných zamestnancov (Salzburger Landesvertragsbedienstetengesetz) v znení uplatniteľnom na skutkový stav vo veci samej (LGBl. 4/2000, ďalej len „L-VBG“) stanovuje:

„Zmluvný zamestnanec postúpi každé dva roky vo svojej triede do vyššieho platového stupňa. Pokiaľ nie je stanovené inak, tento postup závisí od rozhodujúceho dňa na účely povýšenia.“

7 § 54 L-VBG stanovoval:

„Rozhodujúci deň pre povýšenie sa stanoví tak, že ostatné obdobia zamestnania dosiahnuté pred dňom prijatia do zamestnania sa zohľadnia v rozsahu 60 %. Za ‚ostatné obdobia zamestnania‘ sa považuje celkové obdobie od dovŕšenia veku 18 rokov (resp. veku 22 rokov v službe vyžadujúcej vysokoškolské vzdelanie) do dňa nástupu do služby pre spolkovú krajinu...“

8 L-VBG bol v roku 2012 zmenený s retroaktívnym účinkom od 1. januára 2004 (LGBl. 99/2012). § 54 L-VBG v znení zmien a doplnení znie:

„1. Na účely povýšenia má byť rozhodujúci deň určený tak, že sa podľa pravidiel stanovených v odseku 2 pred dňom prijatia do zamestnania započítajú obdobia po 30. júni roku, v ktorom po prijatí do prvého školského stupňa bolo alebo malo byť absolvovaných deväť rokov štúdia.

2. Obdobia pred dňom prijatia do zamestnania uvedené v odseku 1 sa započítajú takto:

(1) maximálne tri roky; v platovej triede (A) maximálne sedem rokov celkovo;

(2) obdobia idúce nad tento rámec sa započítajú v rozsahu 60 %.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

9 SALK je holdingovou spoločnosťou troch nemocníc a iných zariadení v spolkovej krajine Salzburgsko, ktorej jediným akcionárom je spolková krajina Salzburgsko, žalovaná vo veci samej. Podľa vnútroštátnej právnej úpravy zamestnanci SALK sú úradníkmi alebo zmluvnými zamestnancami spolkovej krajiny Salzburgsko.

10 Zo spisu predloženého Súdnemu dvoru vyplýva, že k 31. máju 2012 pre SALK pracovalo 716 lekárov, pričom 113 z nich pochádzalo z iného členského štátu Európskej únie alebo Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP) než z Rakúskej republiky, ako aj 2 850 nelekárskych zdravotníckych pracovníkov, pričom 340 z nich pochádzalo z iného členského štátu Únie alebo EHP než z Rakúskej republiky.

11 Zentralbetriebsrat der gemeinnützigen Salzburger Landeskliniken Betriebs GmbH sa žalobou podanou 6. apríla 2012 na Landesgericht Salzburg domáhala toho, aby súd s účinkami pre účastníkov konania určil, že zamestnanci SALK majú právo, aby sa pri určení dňa, ktorý je rozhodujúci na účely ich postupu do vyššieho platového stupňa v rámci ich triedy, zohľadnili všetky relevantné obdobia

zamestnania dosiahnuté u iných zamestnávateľov v rámci Únie alebo EHP, než je Spolková krajina Salzburgsko, a to vzhľadom na to, že ak by uvedené obdobia zamestnania boli dosiahnuté v službách Spolkovej krajiny Salzburgsko, boli by započítané v plnom rozsahu.

- 12 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že tento návrh bol podaný podľa § 54 ods. 1 zákona o pracovnom a sociálnom súde (Arbeits- und Sozialgerichtsgesetz). Podľa tohto ustanovenia orgány zastupujúce záujmy pracovníkov, ktoré majú procesnú spôsobilosť, môžu v rámci svojej právomoci podať žalobu na súd v pracovnoprávných veciach s cieľom určiť existenciu alebo neexistenciu práv alebo právnych vzťahov, ktoré sa týkajú najmenej troch zamestnancov ich zariadenia alebo ich podniku.
- 13 Vnútroštátny súd uvádza, že na určenie dňa, ktorý je rozhodujúci na účely postupu zamestnancov SALK do vyššieho platového stupňa v rámci ich triedy, § 54 L-VBG rozlišuje medzi zamestnancami, ktorí nepretržite pracovali v službách spolkovej krajiny Salzburgsko, a tými, ktorí pracovali pre iných zamestnávateľov. Prvým zamestnancom sa obdobia zamestnania započítajú v plnom rozsahu, zatiaľ čo druhým zamestnancom sa obdobia zamestnania dosiahnuté pred ich dňom nástupu do služieb Spolkovej krajiny Salzburgsko započítajú len v rozsahu 60 %. V dôsledku toho zamestnanci, ktorí začnú svoju profesionálnu kariéru v službách Spolkovej krajiny Salzburgsko, budú zaradení do vyššieho platového stupňa v porovnaní so zamestnancami, ktorí absolvovali porovnateľnú a rovnako dlhú odbornú prax u iných zamestnávateľov.
- 14 Vnútroštátny súd sa domnieva, že § 54 L-VBG nepredstavuje priamu diskrimináciu založenú na štátnej príslušnosti, pretože sa uplatňuje bez rozdielu tak na rakúskych štátnych príslušníkov, ako aj štátnych príslušníkov iných členských štátov. Tento súd však má pochybnosti o súlade tohto ustanovenia s článkom 45 ZFEÚ a článkom 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011.
- 15 Za týchto podmienok Landesgericht Salzburg rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Bráni článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 1 nariadenia [č. 492/2011] vnútroštátnej právnej úprave (vo veci samej § 53 a 54 L-VBG), podľa ktorej verejný zamestnávateľ na účely určenia dňa, ktorý je rozhodujúci na postup do vyšších platových stupňov, zohľadní v plnom rozsahu tie obdobia zamestnania, počas ktorých boli u neho zamestnanci nepretržite v služobnom pomere, avšak obdobia zamestnania svojich zamestnancov u iných verejných alebo súkromných zamestnávateľov – či už v Rakúsku alebo v iných štátoch [Únie], resp. EHP – zohľadní len čiastočne, a to paušálnym spôsobom od určitého veku?“

O prejudiciálnej otázke

O prípustnosti

- 16 Spolková krajina Salzburgsko uvádza, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je neprípustný z dôvodu, že dostatočne neobjasňuje skutkové a právne okolnosti, ktoré sú potrebné na to, aby Súdny dvor mohol dať užitočnú odpoveď na položenú otázku. Vnútroštátny súd predovšetkým nezohľadnil § 54 L-VBG v znení zmien a doplnení, ktorý by sa mal na vec samu uplatniť.
- 17 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že potreba dospieť k výkladu práva Únie, ktorý by bol užitočný pre vnútroštátny súd, vyžaduje, aby tento súd vymedzil skutkový a právny rámec, do ktorého patria otázky, ktoré predkladá, alebo aspoň aby vysvetlil skutkové domnienky, na ktorých sa zakladajú tieto otázky (pozri rozsudky z 31. januára 2008, Centro Europa 7, C-380/05, Zb. s. I-349, bod 57 a citovanú judikatúru, ako aj z 11. marca 2010, Attanasio Group, C-384/08, Zb. s. I-2055, bod 32).

- 18 Súdny dvor zároveň nástojí na dôležitosti toho, aby vnútroštátny súd uviedol presné dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu, v ktorom žiada o výklad práva Únie, a na základe ktorých považuje za potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky (pozri v tomto zmysle najmä rozsudok zo 6. decembra 2005, ABNA a i., C-453/03, C-11/04, C-12/04 a C-194/04, Zb. s. I-10423, bod 46 a citovanú judikatúru, ako aj uznesenie z 20. januára 2011, Chihabi a i., C-432/10, bod 22).
- 19 Vo veci samej treba konštatovať, že rozhodnutie vnútroštátneho súdu obsahuje skutkové a právne okolnosti, ktoré Súdnemu dvoru umožňujú dať užitočné odpovede vnútroštátnemu súdu, ako aj vládam členských štátov a iným dotknutým osobám, ktoré predložili pripomienky podľa článku 23 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sú aj jasne uvedené dôvody, ktoré viedli vnútroštátny súd k položeniu prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru.
- 20 Okrem toho vnútroštátny súd v odpovedi na žiadosť o vysvetlenie, ktorú mu adresoval Súdny dvor podľa článku 101 rokovacieho poriadku, uviedol, že § 54 L-VBG v znení zmien a doplnení nemá žiaden vplyv na relevantnosť prejudiciálnej otázky, pretože toto ustanovenie naďalej zohľadňuje vo výške 60 % obdobia zamestnania dosiahnuté v období od 18 rokov, resp. 22 rokov do dňa nástupu do služieb Spolkovej krajiny Salzburgsko.
- 21 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

O veci samej

- 22 Svojou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011 treba vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa na účely určenia dňa, ktorý je rozhodujúci na postup zamestnancov samosprávneho celku do vyšších platových stupňov v ich triede, zohľadnia v plnom rozsahu obdobia zamestnania, počas ktorých boli zamestnanci nepretržite v služobnom pomere s týmto samosprávnym celkom, zatiaľ čo všetky ostatné obdobia zamestnania sa zohľadnia len čiastočne.
- 23 Článok 45 ods. 2 ZFEÚ zakazuje akúkoľvek diskrimináciu pracovníkov členských štátov na základe štátnej príslušnosti, pokiaľ ide o zamestnanie, odmenu za prácu a ostatné pracovné podmienky. Článok 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011 je iba osobitným výrazom zásady zákazu diskriminácie zakotvenej v článku 45 ods. 2 ZFEÚ v osobitnej oblasti podmienok zamestnávania, ako aj pracovných podmienok a z tohto dôvodu sa má vykladať rovnako ako posledný uvedený článok (rozsudok z 26. októbra 2006, Komisia/Taliansko, C-371/04, Zb. s. I-10257, bod 17 a citovanú judikatúru).
- 24 Určenie dňa, ktorý je rozhodujúci na postup do vyšších platových stupňov, ako skutočnosť ovplyvňujúca odmeňovanie pracovníkov nesporne patrí do vecnej pôsobnosti ustanovení, ktoré sa citovali v predchádzajúcom bode.
- 25 Zásada rovnosti zaobchádzania stanovená v článku 45 ZFEÚ, ako aj v článku 7 nariadenia č. 492/2011 zakazuje nielen zjavnú diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti, ale aj akúkoľvek skrytú formu diskriminácie, ktorá v dôsledku uplatnenia iných kritérií rozlišovania v skutočnosti vedie k rovnakému výsledku (pozri najmä rozsudky z 23. mája 1996, O'Flynn, C-237/94, Zb. s. I-2617, bod 17, a z 28. júna 2012, Erny, C-172/11, bod 39).
- 26 Pokiaľ vnútroštátne ustanovenie nie je objektívne odôvodnené a primerané sledovanému cieľu, treba ho napriek jeho uplatňovaniu bez ohľadu na štátnu príslušnosť považovať za nepriamo diskriminačné, ak je samotnou svojou povahou spôsobilé dotknúť sa viac migrujúcich pracovníkov ako tuzemských pracovníkov, pričom v dôsledku toho hrozí, že podstatnejšie znevýhodní migrujúcich pracovníkov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. septembra 2009, Komisia/Nemecko, C-269/07, Zb. s. I-7811, bod 54 a citovanú judikatúru).

- 27 Na to, aby bolo možné určité opatrenie kvalifikovať ako nepriamo diskriminačné, nie je nevyhnutné, aby zvyhodňovalo všetkých vnútroštátnych príslušníkov alebo znevýhodňovalo len štátnych príslušníkov iných členských štátov s výnimkou vlastných vnútroštátnych príslušníkov (rozsudok Erny, už citovaný, bod 41 a citovaná judikatúra).
- 28 Keďže vo veci samej sporná vnútroštátna právna úprava nezohľadňuje všetky rozhodujúce obdobia zamestnania, ktoré migrujúci pracovník dosiahol u zamestnávateľa usadeného v inom členskom štáte než v Rakúskej republike, môže sa jednak dotknúť viac migrujúcich pracovníkov ako tuzemských pracovníkov tým, že migrujúcich pracovníkov podstatnejšie znevýhodní, pretože je veľmi pravdepodobné, že pred nástupom do služieb Spolkovej krajiny Salzburgsko títo pracovníci nadobudli odbornú prax v inom členskom štáte než v Rakúskej republike. Z tohto dôvodu migrujúci pracovník, ktorý nadobudol u zamestnávateľov usadených v inom členskom štáte než v Rakúskej republike príslušnú a rovnako dlhú odbornú prax ako pracovník, ktorý nepretržite pracoval v službách Spolkovej krajiny Salzburgsko, bude zaradený do nižšieho platového stupňa v porovnaní s platovým stupňom posledného uvedeného pracovníka.
- 29 Na druhej strane vnútroštátny súd uvádza, že uvedená vnútroštátna právna úprava sa rovnakým spôsobom vzťahuje aj na zamestnancov, ktorí opätovne nastúpia do služieb Spolkovej krajiny Salzburgsko po tom, čo najprv pracovali v uvedenom služobnom pomere a následne u iných zamestnávateľov, pretože sa im všetky ich obdobia zamestnania dosiahnuté do okamihu opätovného nástupu do služieb spolkovej krajiny započítajú len vo výške 60 %. Táto právna úprava teda môže odradiť aj pracovníkov, ktorí už boli zamestnaní Spolkovou krajinou Salzburgsko, od výkonu ich práva na voľný pohyb. Ak sa totiž rozhodnú odísť zo služieb Spolkovej krajiny Salzburgsko a neskôr opätovne chcú nastúpiť do uvedenej služby, započíta sa im na účely výpočtu výšky ich odmeny zo všetkých doteraz dosiahnutých období zamestnania len časť.
- 30 Vnútroštátne ustanovenia, ktoré bránia alebo odrádzajú príslušníka členského štátu opustiť svoj štát pôvodu s cieľom výkonu práva voľného pohybu, sú prekážkami tejto slobody, aj keď sa uplatňujú nezávisle od štátnej príslušnosti dotknutých pracovníkov (pozri najmä rozsudky zo 17. marca 2005, Kranemann, C-109/04, Zb. s. I-2421, bod 26, a zo 16. marca 2010, Olympique Lyonnais, C-325/08, Zb. s. I-2177, bod 34).
- 31 Je pravda, že právna úprava dotknutá vo veci samej môže byť na ujmu nielen migrujúcim pracovníkom, ale aj tuzemským pracovníkom, ktorí nadobudli príslušnú odbornú prax u iného zamestnávateľa usadeného v Rakúsku, než je Spolková krajina Salzburgsko. Ako sa však uviedlo v bode 27 tohto rozsudku, na to, aby bolo možné opatrenie kvalifikovať ako nepriamo diskriminačné, nie je nevyhnutné, aby zvyhodňovalo všetkých vnútroštátnych príslušníkov alebo znevýhodňovalo len štátnych príslušníkov iných členských štátov s výnimkou vlastných vnútroštátnych príslušníkov.
- 32 Všetky ustanovenia Zmluvy o FEÚ týkajúce sa voľného pohybu osôb, ako aj ustanovenia nariadenia č. 492/2011 totiž majú uľahčiť vykonávanie zárobkovej činnosti akejkoľvek povahy štátnymi príslušníkmi členských štátov na území Únie a odporujú im tie opatrenia, ktoré by mohli znevýhodňovať týchto štátnych príslušníkov v prípade, že chcú vykonávať hospodársku činnosť na území iného členského štátu (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Kranemann, už citovaný, bod 25, a Olympique Lyonnais, už citovaný, bod 33).
- 33 Pokiaľ ide o argumentáciu rakúskej a nemeckej vlády, ktoré sa domnievajú, že vnútroštátna právna úprava dotknutá vo veci samej len náhodne ovplyvňuje rozhodnutie migrujúceho pracovníka vstúpiť do služobného pomeru u SALK, treba pripomenúť, že dôvody, pre ktoré sa migrujúci pracovník rozhodne využiť svoju slobodu pohybovať sa v rámci Únie, nemožno zohľadniť na účely posúdenia diskriminačnej povahy vnútroštátneho ustanovenia. Možnosť odvolávať sa na takú základnú slobodu, akou je sloboda osôb pohybovať sa, nemôže byť totiž obmedzená takýmito čisto subjektívnymi úvahami (rozsudok O'Flynn, už citovaný, bod 21).

- 34 Navyše články Zmluvy týkajúce sa voľného pohybu tovarov, osôb, služieb a kapitálu sú pre Úniu základnými ustanoveniami a akákoľvek, čo i nevýznamná prekážka takejto slobody sa zakazuje (pozri najmä rozsudky z 15. februára 2000, Komisia/Francúzsko, C-169/98, Zb. s. I-1049, bod 46, ako aj z 1. apríla 2008, Vláda Francúzskeho spoločenstva a valónska vláda, C-212/06, Zb. s. I-1683, bod 52 a citovanú judikatúru).
- 35 V dôsledku toho taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, môže brániť voľnému pohybu pracovníkov, čo v zásade článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011 zakazuje.
- 36 Takéto opatrenie môže byť prípustné len vtedy, ak sleduje niektorý z legitímnych cieľov zakotvených v Zmluve alebo je odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu. V takom prípade však ešte treba, aby jeho uplatnenie zabezpečilo uskutočnenie predmetného cieľa a nešlo nad rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie tohto cieľa (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky Kranemann, už citovaný, bod 33, a Olympique Lyonnais, už citovaný, bod 38).
- 37 V tejto súvislosti vnútroštátny súd zastáva názor, že právna úprava dotknutá vo veci samej zavádza „odmenu za vernosť“, ktorej cieľom je odmeniť pracovníkov, ktorí nepretržite pracujú u toho istého zamestnávateľa. Podľa Spolkovej krajiny Salzburgsko a rakúskej vlády uvedená právna úprava nezavádza takúto odmenu.
- 38 Aj za predpokladu, že táto právna úprava skutočne sleduje cieľ udržať si pracovníkov zo strany ich zamestnávateľov, a aj keď nemožno vylúčiť, že by taký cieľ mohol predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu (pozri rozsudok z 30. septembra 2003, Köbler, C-224/01, Zb. s. I-10239, bod 83), treba konštatovať, že vzhľadom na povahu uvedenej právnej úpravy sa v nej obsiahnutá prekážka nezdá byť vhodná na zabezpečenie uskutočnenia tohto cieľa.
- 39 Vnútroštátny súd v odpovedi na žiadosť o vysvetlenie uvedenej v bode 20 tohto rozsudku uviedol, že zamestnanci SALK ako úradníci alebo zmluvní zamestnanci spolkovej krajiny Salzburgsko sú zvýhodnení započítaním všetkých predchádzajúcich období zamestnania – či už je, alebo nie je z hľadiska funkcií vykonávaných pre SALK táto práca relevantná –, počas ktorých nepretržite slúžili nielen pre samotnú SALK, ale aj pre Spolkovú krajinu Salzburgsko vo všeobecnosti.
- 40 Vzhľadom na množstvo eventuálnych zamestnávateľov patriacich do právomoci Spolkovej krajiny Salzburgsko je cieľom takéhoto systému odmeňovania umožnenie mobility vo vnútri skupiny rôznych zamestnávateľov a nie je zameraný na odmeňovanie vernosti zamestnanca voči určitému zamestnávateľovi (pozri v tomto zmysle rozsudok z 30. novembra 2000, Österreichischer Gewerkschaftsbund, C-195/98, Zb. s. I-10497, bod 49).
- 41 Spolková krajina Salzburgsko, ako aj rakúska a nemecká vláda uvádzajú, že právna úprava dotknutá vo veci samej sleduje legitímne ciele zjednodušenia administratívy a transparentnosti. Pokiaľ ide o prvý cieľ, paušálny spôsob započítania vo výške 60 % všetkých období zamestnania dosiahnutých u iných zamestnávateľov, než je Spolková krajina Salzburgsko, nahradil predchádzajúci zložitý systém s cieľom zjednodušiť výpočty, ktoré administratíva musí urobiť pri určovaní dňa, ktorý je rozhodujúci na postup do vyšších platových stupňov, keďže už nebolo potrebné skúmať v každom jednotlivom prípade celú profesionálnu kariéru novoprijatých pracovníkov, a tým sa znížia administratívne náklady, ktoré s tým súvisia.
- 42 Nemožno však pripustiť, aby cieľ zjednodušenia administratívy, ktorý je zameraný len na uľahčenie úloh, ktoré plní verejná správa, predovšetkým zjednodušenie výpočtov, ktoré treba uskutočniť, bol naliehavým dôvodom všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodniť obmedzenie takej základnej slobody, akou je voľný pohyb pracovníkov zaručený článkom 45 ZFEÚ.

- 43 Okrem toho úvaha, že takéto zjednodušenie môže znížiť administratívne náklady, je čisto ekonomická a v súlade s ustálenou judikatúrou nemôže predstavovať naliehavý dôvod všeobecného záujmu (pozri najmä rozsudok z 15. apríla 2010, CIBA, C-96/08, Zb. s. I-2911, bod 48 a citovanú judikatúru).
- 44 V rozsahu, v akom je cieľom vnútroštátnej právnej úpravy dotknutej vo veci samej zabezpečiť väčšiu transparentnosť z hľadiska určenia dňa, ktorý je rozhodujúci na účely postupu do vyšších platových stupňov, treba konštatovať, že táto právna úprava ide v každom prípade nad rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie tohto cieľa. Želaná transparentnosť by totiž mohla byť zaručená prostredníctvom opatrení, ktoré nebránia voľnému pohybu pracovníkov, akým je napríklad vypracovanie a zverejnenie, resp. šírenie vopred určených a nediskriminačných kritérií na posudzovanie dĺžky príslušnej odbornej praxe na účely postupu do vyšších platových stupňov pomocou vhodných prostriedkov.
- 45 Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy treba na položenú otázku odpovedať tak, že článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 1 nariadenia č. 492/2011 sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa na účely určenia dňa, ktorý je rozhodujúci na postup zamestnancov samosprávneho celku do vyšších platových stupňov v ich triede, zohľadnia v plnom rozsahu obdobia zamestnania, počas ktorých boli zamestnanci nepretržite v služobnom pomere s týmto samosprávnym celkom, zatiaľ čo všetky ostatné obdobia zamestnania sa zohľadnia len čiastočne.

O trovách

- 46 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa na účely určenia dňa, ktorý je rozhodujúci na postup zamestnancov samosprávneho celku do vyšších platových stupňov v ich triede, zohľadnia v plnom rozsahu obdobia zamestnania, počas ktorých boli zamestnanci nepretržite v služobnom pomere s týmto samosprávnym celkom, zatiaľ čo všetky ostatné obdobia zamestnania sa zohľadnia len čiastočne.

Podpisy